

μοσιευθεισῶν ἔκτενῶν καὶ λίαν ἐπαινετικῶν κρίσεων τῆς Παλιγγένεσίας (ἀριθ. 4446), τῆς Οἰκον. Ἐπιθεωρήσεως (ἀρ. 77) τοῦ περιοδικοῦ Σεραπείου (ἀρ. 7), τοῦ γαλλικοῦ Φάρου (ἀρ. 160) καὶ τῆς Ἐλπίδος τῆς Ἀλεξανδρείας (ἀρ. 1666) τὰς ἔξης κατὰ σειράν περικοπάς:

— «Τὴν δυσχέρειαν τῆς πιστῆς τῶν γεγονότων ἀφηγήσεως κατενίκησεν ή εὐστάθεια καὶ εἰλικρίνεια τοῦ συγγραφέως, κατορθώσαντος κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ νὰ μὴ φανῇ ὑπερβολικὸς εἴτε φέγγων πολεμικὰ ἀτυχήματα, εἴτε ἐπαινῶν ἡρωϊσμούς καὶ ἀνδραγαθήματα. Τούναντίον εἰς πᾶν πολεμικὸν γεγονός, εἰς πᾶσαν ἐπαναστατικὴν ἔνεργειαν καὶ κίνησιν προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμὸν χωρὶς νὰ δεικνύῃ ποσῶς ἐν χωρίῳ τινὶ τοῦ συγγράμματός του τάσιν πρὸς διαστροφὴν ἢ ἀνειλικρινὴ παράστασιν τῶν συμβάντων. . . . Ἀνατρέξας εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγενήσεως τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ ἀναλύων τὴν διαγωγὴν τῆς Ἕρωπης. . . . καταδεικνύει μετὰ δυνάμεως λόγου καὶ γλαφυρότητος τὸ πεπλανημένον τῶν σκέψεων τῶν πολιτικῶν ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος. . . . κτλ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο καθόλου κρινόμενον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔργον ὀφέλιμον καὶ χρήσιμον παντὶ ἐλευθέρῳ καὶ δούλῳ Ἑλληνὶ.

— «. . . Ἐργὸν ἄξιον τοῦ δεδοκιμασμένου συγγραφέως του, ἐντῷ δποτὲ ἀναφίνεται ὁ πατριωτικὸς καὶ γλαφυρὸς κάλαμος τοῦ συντάκτου τῆς Ἰωνίας.

«Πρόκειται περὶ οἰκείας καὶ ἐπὶ τόπου μελέτης αὐτοῦ. Οἱ περὶ ἀγεζαρτησίας τῆς Μακεδονίας, Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας ἀγῶνες εὗρον ἐν τῷ ἀνὰ χείρας συγγραφεῖται καρδίαιν καὶ διάνοιαι, ἐκ τοῦ συνδιασμοῦ τῶν δποτῶν ἀποκαλύπτονται πολλὰ δι' ἐκείνους, οἵτινες ἀτενίζουσιν εἰς τὸ μέλλον κτλ.

— «. . . Ἐεξέδοθή ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου Μ. Δ. Σεΐζανη πόνυμα πρωρισμένον νὰ καταλάβῃ ζηλωτὴν θέσιν ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις ἔργοις τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς φιλολογίας. . . . ἐν ᾧ μετὰ δυνάμεως καὶ γλαφυρότητος λόγου, δι' ἰστορικῶν ἀκριβειῶν καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως καταδείκνυσιν ὁ συγγραφεὺς τὴν σφαλεράν δόδον, θὴν ἡκολούθησεν ἡ ἐλληνικὴ πολιτικὴ, ὑποδεικνύει συνάμα τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὴν Ἑλλάδα ναυαργίου».

— «. . . M. Seizani. . . fait de la Grèce actuelle, de sa politique, de sa situation agricole, économique et militaire le tableau le plus saisissant, le plus vrai, le plus impartial. Dédaignant. . . . et semblant d'un autre côté prêt à supporter la colère qu'il doit soulever. . . . il marche droit et fier à son but. . . . est un historien et un philosophe.

Nous ne parlerons pas de style. Ancien rédacteur du journal l'Ionic, M. Seizani a la réputation méritée d'écrire le grec moderne le plus pur et le plus élégant.

Entraîné par un irresistible sentiment de patriotisme, il a précédé à Athènes les phalanges de volontaires qui de toutes villes. . . . etc. . . .

— «. . . ὁ κ. Σεΐζανης. . . . εἰκονίζει τὴν πολιτικὴν, γεωργικὴν, οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατάστασιν τῆς συγγρόνου Ἑλλάδος λίαν ἐνδιαφερόντως, ἀμερολήπτως. . . . περιφρονῶν δ' ἀφ' ἐνός. . . . καὶ ἔτοιμος ἀφ' ἐτέρου νὰ ὑποστῇ τὴν ὄργην ἥν θέλει ἐξε-

γείρει, βαίνει εὐθὺς καὶ ὑπερήφανος πρὸς τὸν σκοπὸν του. . . . εἶναι ἱστορικὸς ἄμα καὶ φιλόσοφος.

Περιττὸν νὰ διμιλήσῃ τις περὶ τοῦ ὑφους, καθ' ὅσον ὁ κ. Σεΐζανης ἀρχαῖος συντάκτης τῆς Ιωνίας ἀπολαύει τῆς δικαιίας ὑπολήψεως ὅτι, γράφει λίαν καθαρῶς καὶ μετ' ἴδιαζούσης χάριτος τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. . . . Απὸ ἀκραιφνές αἰσθημα φιλοπατρίας ὄρυμθεις, μετέβη πρῶτος εἰς Ἀθήνας, καταταχθεὶς εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ἑθελοντῶν, οἵτινες ἀπὸ τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς προστῆθον, ἵνα προσέρωσιν ἔαυτους θυσίαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος. Ποιεῖται λόγον περὶ παντὸς, ὅπερ εἴδε καὶ — πρέπει νὰ τὸ δημολογήσωμεν ἐνταῦθα — οὐδέποτε ὀφθαλμὸς παραπρητοῦ μᾶλλον ἐξησκημένος, οὐδέποτε γοῦς συνετὸς ὀφθότερον καὶ ἀκριβέστερον ἐξήτασε καὶ κατενόησε τὴν νεωτέρου Ἑλλάδα.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Σεΐζανην εἶναι ἐξ ἑκείνων, ἀτινα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐκ τῶν πρώτων ὑπ' ὅψιν εἰς πᾶσαν σπουδαίαν βιβλιοθήκην».

— «"Ἐχομεν ὑπ' ὅψιν τὴν σπουδαίαν ταύτην συγγραφὴν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου όντος οὐπαίδευτου Μ. Δ. Σεΐζανη.

Εἰς ὀλιγίστας περιστάσεις δύναται τις νὰ αἰσθηθῇ τοσούτῳ ζωηρῷς τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν συγγραφέα, δῆτας καταβάλλων μόχθους πολλοὺς φέρει εἰς φῶς σύγγραμμα, ἐν ᾧ διαλάμπει ἡ δύναμις καὶ γλαφυρότητος τοῦ λόγου ἀφ' ἐνός, ἡ λεπτοτάτη ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀμερόληπτος κρίσις ἀφ' ἐτέρου. . . .

Ἐν πάσῃ σελίδῃ τοῦ ἔργου καταφαίνονται αἰσθηματα ἀγνῆς φιλοπατρίας, κρίσις, ὑγιεῖς ἀρχαὶ καὶ ἴδιαζουσα ἱστορικὴ ἀκρίβεια. . . . Είναι σάξια προσοχῆς ἡ εύτολμία μεθ' ἡς δ' ἀμερόληπτος ἱστορικὸς καταδεικνύει τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν. . . . Ζ.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

‘Ο “Ἄγγλος δύναται νὰ κατοικήσῃ ἐν μιᾷ οἰκλίᾳ χωρίς νὰ γινώσκῃ τοὺς γείτονας αὐτοῦ. ‘Ο Γάλλος μανθάνει τούτους, εἰς διάστημα εἴκοσι τεσσάρων ώρων. ‘Ο δ' Ἑλλην ἐν διαστήματι μιᾶς ώρας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ ἡραστικὴ κυβέρνησις ὡρίσει τὸ ποσὸν 250,000 ρουβλίων πρὸς κατασκευὴν τοῦ μεγαλητέρου ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τηλεσκοπίου. Ἡ κεντρικὴ Ὁρος αὐτοῦ ἔχει διάμετρον τριῶν ποδῶν.

* * * Οἱ ἀγροὶ ἐν Βρασιλίᾳ ὑπόκεινται εἰς δημωτεῖς τῶν ποντικῶν ἀφανίζοντων ὀδόκληρον τὴν ἐσοδείαν. Ἡ ἐπιδρομὴ αὔτη συμβάνει κατὰ περιόδου τριακονταετῆ. Καὶ ἐν Ἰνδίαις ἐσχάτως ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἡναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως περιστέλλῃ τὰς ἐκ τῶν ποντικῶν φθοράς.

* * * Κατὰ προσφάτους στατιστικάς ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Πενσούλανίας ὑπάρχουσι 10,882 φρέατα, ἐκχύνοντα καθ' ἑκάστην 50,000 βαρέλια πετρελαίου.

* * * Ζῇ ἔτι ἐν Γαλλίᾳ θυγάτηρ τοῦ Μογγολχιέρου εὑρέτου τοῦ ἀστροστάτου Αδελαΐς ἐν ἡλικίᾳ ὅγδοηκοντα ἐνέα εἶτῶν, κατέχουσα μεγάλην περιουσίαν.

* * * Τὸ ἔξωτερικὸν ἐπόροιν τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ληξαν τῇ 30 Ἰουνίου ἀπελθόντος ἔχει ὡς ἔξης. Εἰσαγωγὴ 450,000,000 δολ. ἔξαγωγὴ 745,000,000 δολ. ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβάλλει τὴν ἔξαγωγὴν κατὰ 285,000,000 δολ. Τὸ ἔσοδα τοῦ δημοσίου διὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ήσαν 274,034,916 δολ. ἐξ ὧν 137,482,475 ἐκ τῶν τελωνείων καὶ 112,913,779 ἐξ ἀλλων φόρων. Τὰ δὲ ἔσοδα ἀνήλθον εἰς 266,088,252 δολ. ἐξ ὧν 105,000,000 ἐπληρώθησαν ὡς τόκος τοῦ δημοσίου χρέους. Όστε τὰ ἔσοδα ὑπερέβησαν τὰ ἔσοδα κατὰ 7,946,664 δολ.

* * * Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἔξαγωγὴ τῆς Γαλλίας διὰ τοὺς πρώτους ἐξ μηνάς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἔχει ὡς ἔξης. Εἰσαγωγὴ—τρόφιμα 822,853,000 φρ. πρώται ὅλαι 1,091,535,000 φρ. χειροτεχνήματα 212,334,000 φρ. διάφορα 105,746,000 φρ. Ἐξαγωγὴ—χειροτεχνήματα 830,038,000 φρ. πρώται ὅλαι καὶ τρόφιμα 619,462,000 φρ. διάφορα 80,994,000 φρ. Σύνολον τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνέρχεται εἰς 2,232,468,000 φρ. τῶν δὲ ἔξαχθέντων εἰς 1,530,494,000 φρ. ὥστε ἡ διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν εἶναι 701,000,000 φρ.

* * * Ἡ γαλλικὴ κυβερνητικὴ διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἵτις θὰ ἔξετάσῃ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀλγερίας, τοῦ Σουδάν καὶ τῆς Σενεγάλης. Ο πληθυσμὸς τοῦ Σουδάν ὑπολογίζεται εἰς 100,000,000 κατοίκων φιλοτόνων.

ΑΛΩΠΗΣ, ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΡΑΧΝΗ

Γάτης καὶ ἀλώπηξ ἔπιασαν πολὺ στενὸν φίλιαν, καὶ ἡρχισαν νὰ κάμνωσι μαζὶ περιοδεῖαν, καὶ συνεζήτουν ἡθικῆς προτάσεις διαφόρους ἢ ὅρα διὰ νὰ περνῷ στοὺς δύο δόδοιπόρους. «Τὶ πρᾶγμα ἄξιέραστον εἰν' ἡ δικαιοσύνη!» τοῦ ἄλλου δικαιώματα νὰ βλάψῃς δὲν ἀφίνει. «Τι νὰ φρονής περὶ αὐτοῦ; εἰπὲ καὶ σὺ κύρ γάτη.» — Μεγάλο ἔχεις δίκαιον ἀλώπηξ μου φιλτάτη. Τὸν λόγον πέλος ἔστρεψαν διὰ τὸν ἑαυτῶν των, καὶ μόνοι τὴν ἀγνόητην ἐπήνουν τῶν ἥθων των. Τότε αἴρηνης θεωροῦν ποῦ βγῆκε ἀπὸ λαγκάδι, καὶ πεινασμένος ὀδρύμησεν εἰς παμεπληθεῖς κοπάδι. Ξεσύρουν οἱ βοσκοὶ φωναίς, γαυγιματικαὶ οἱ σκύλοι, καθεὶς. ζητεῖ ἀπ' τὸ μανδρὶ τὸν λύκον ν' ἀναστείλῃ. Αὔτος τοὺς πάντας ἀφηρᾷ, ἐν πρόβατον ἀρτάζει, τὸ σχίζει μὲν τὰ δόντια του, καὶ μέσα του, τὸ βάζει. Ο γάτης ἀμα εἰδ' αὐτὰ στὴν φίλην του γυρίζει καὶ λέγει· «τί ἀνδρυμα! δόπον μὲ συγχύζει!» Πρόστιν νὰ φάγῃ ὁ σκύλος μὲ τόσην ἀσπλαγχνίαν ποτὲ ἄκακον τοῦ πρόβατον χωρὶς καμμιάν αἰτίαν; οὐ "Αλλο φάγῃ δὲν εὑρίσκειν ὁ λάιμωργος ὁ λύκος; οὐ μὲ σάρκας πάντοτε ἀγαπᾶ νὰ τρέφεται ἀδίκως;» Δεῖν εὑρίσκειν ὃν κύθελεν ψήχυρο καὶ κριθέρι. οὐ "ἢ βαλανίδια νόστιμα ἢ τρυφερὸ χορτάρι;» Πλειότερον η ἀλεποῦ μὲ πάθος καὶ μὲ ζῆλον τὸν κατηγόρειν ἔμπρωσθεν σάδιν πλαγινὸν τῆς φίλου. οὐ "Τὶ βραβεύροτες εἰν' αὐτὴν καὶ τί θηριωδία!» οὐ "Ἐτὴν ἀποτροπιάζομαι καὶ ἔγω τῇ ἀληθεῖᾳ;» οὐ "Τὸ κούχυρον τὸ πρόβατον τί σφαλμα εἶχε πράξει;» οὐ "Ἄστε τόσοῦτον ἀπηνῶς νὰ τὸ κατασπαράξῃ;» οὐ "Πῶς τέχνην δὲν ἐμάθαμε νὰ ζήσῃ τιμημένα;

«τί χρονοῦ βρίσκεται ἄρα γε νὰ κλέπτῃ ἀπὸ τὰ ξένα;» «Ἀθῶν αἷμα ἀπορῶ πῶς δέργεται νὰ χύνῃ;» οὐ τὰς σάρκας πῶς δὲν τὰς ξερνά δένται τὰς καταπίνη;»

Καὶ οἱ καλοὶ ἀπόστολοι μὲ αὐτὴν τὴν ὄμιλταν ἀνεπαισθήτως ἔφθασαν εἰς μίαν ἀγροικίαν τότε η κυρά η ἀλεποῦ τὴν γυαλισσάδα στὰ μάτια τῆς ἐκτύπησε μία παχειά πουλάδα.

Εἰς τὴν στιγμὴν τὰς προτινὰς ἔχνης διδασκαλίας καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς μακράς δημηγορίας, δὲν χάνει ὥραν, χύνεται, ἀπ' τὸ μερὶ τὴν πιάνει μὲ δόντια τῆς τὸ μυτέρα πετάρτια τῆνε κάνει·

«Οπίσω δὲν ἀπέμεινε καὶ διφόνιμος μας γάτης, νὰ κάμη δὲν ἐδίστασε τὰ ἰδια τὰ δικά της, Λαμπρὸ καὶ νόστιμο μεζέ μ' ἔνα μικρὸ ποντίκι ποῦ τέτε ἔξετροπονεν ἀπὸ σιταποθήκη·»

«Ἀράχνη ητις ἔτυχε νὰ εἴν' ἐκεὶ πλησίον τοὺς εἶδεν ἐνῷ μέραις λεπτὸν αὐτῆς πανίον· γιὰ τὴν σαρκοφαγίαν των πικράς μομφάς ἔχκυνει καθὼς στὸν λύκον ἔκαμναν προτήτερα κ' ἔκεινοι· ἀλλὰ μιὰ μεῖζη εἶπεν εὐθὺς στὸ δίκτυον της, καὶ ἀπὸ τὴν φιλεύσπλαγχνον ἡύρε τὸν διεθρόν της.

Ἐ Π Ι Μ Ζ Ι Ο Ν

«Αρμόζει τὸ παράδειγμα εἰς τὸν ἀνθρώπους μᾶλλον, συγχράκις τὴν διαγωγὴν μεμφόμεθα τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἂν μας παρουσιασθοῦν αἱ ἴδιαι περιστάσεις κειρότερα θὰ κάμωμεν μετὰ χαρᾶς μας πάσης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'

Εἰμι τὸ ἐλατίριον τῆς ὅλης μηχανῆς σου·

Τῆς φίλης σου, ὡς ἀνθρωπεῖ καὶ παύει η ζωή σου,

«Αν δὲν φροντίσῃς δι' ἐμέ.

Στὸν Οὐρανὸ τὴν νύκτα νὰ μ' ἱδης δ' ἀν θελήσῃς,

«Αρκέσου χάριν παιδίας, νὰ μ' ἀποκεφαλίσῃς·

«Εάν σοῦ μένωσι στιγμαί....

Δ. ΡΜΔΣ.

«Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀθηναΐδος» πωλούνται Αἱ Φιλοσοφικὰ Μελέται, περὶ χριστιανοῦ καὶ τὰ "Απαντα τοῦ Σολομοῦ, εἰς μετρίαν τιμήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΟΔΥΣΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΧΟΡΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ. Γιόδη Μ. Κ. Κρίσπη. Κεφαλληνία. — Τύποις Προόδου 1879. 8ον, σελ. 114. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει μύθους τοῦ Βαβρίου, Λοφονταίνου, Φλωριανοῦ καὶ ἐκ δημοτικῶν παραδόσεων, ἐκκηλησιαστικὰς ὡδὰς, ἐρωτικὰς ἀκροστοιχίδες κτλ. Τὸ πᾶν γεγραμμένον μετὰ χάριτος καὶ γλωσσῆς ὁμαλῆς καὶ καθαρευούσης ὅσον ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο τῆς φιλολογίας εἰδος. Τὸ ἀνωτέρω παρατιθέμενον μύθον μετατυπούμενον ἐκ τοῦ ὡς εἰρηται βιβλίου.